

Így élünk...

Egy
egyszerű
gesztus

Giovanni (Brazília)

Az iskolánkban egy osztályba több, mint negyven tanuló jár. Emiatt nem ismerünk jól mindenkit.

Elhatároztam, azzal fogom kifejezni szeretetemet a társaim iránt, hogy mindig hangosan köszönök nekik, de úgy, hogy érezzék, ez nem csak egy udvarias mondat, hanem tényleg fontosak nekem.

Fantasztikus volt! Először úgy tűnt, nem változik semmi, de aztán az egyik társam, akinek a nevét sem tudtam, azt mondta: „Giovanni, nem is tudod, milyen jó érzés, amikor köszönsz nekem. Te vagy az egyetlen, akinek úgy érzem, fontos vagyok.” Egy másik társam pedig azt mondta: „Néha csak azért jövök iskolába, mert tudom, hogy amikor megérkezem, jó napot kívánsz, és ettől tényleg jobb napom lesz.”

Ma már sokkal jobban ismerem a társaimat. Ez az egyszerű gesztus nem csak az én életemet, hanem a többiekét is megváltoztatta az osztályban.

AZ ÉLET IGÉJE | 01

**„Jézus megszólította:
»Adj innom!«”**
(Jn 4,7)

Jézus Galileába indult. Elfáradt az úton, és leült a kútnál. Megszomjazott és inni kért egy samáriai asszonytól. Ez ellenkezett a kor szokásaival: a férfiak soha nem fordultak közvetlenül egy ismeretlen asszonyhoz. Ezen felül a júdeaiak és a samáriaiak előítélettel és gyűlölettel tekintettek egymásra.

Jézust azonban semmiféle akadály nem gátolja, és beszélgetni kezd az idegennel. A szíve mélyére szeretne hatolni, és kér tőle: „Adj innom!”

*Az ökumenikus imahét a Krisztus-hívók egységéért egy nemzetközi kezdeményezés, amelyet minden évben január 25-e körül tartanak.

A bennünket elválasztó falak legtöbbször szociális, politikai vagy vallási okokból épülnek, de lehet, hogy egyszerűen csak azért, mert mások a szokásaink, a hagyományaink, és ezt nem tudjuk elfogadni.

Ez robbantja ki a konfliktusokat a népek és nemzetek között, de ez szül ellenségeskedést a körületben, a lakóhelyünkön is.

Mely csoportok és emberek tapasztalják meg a mi városunkban a saját bőrükön a „közömbösség globalizációját”? És az iskolában? Vannak olyan tanulók, akik más országból jöttek, vagy valamiben különböznek tőlünk? Van közöttük valaki, akit kiközösítenek? Én vagyok az, aki távol érzem magam másoktól?

{ Megállok egy pillanatra és végiggondolom, milyen akadályok állnak előttem. }

Mi nem fogadhatnánk be, mint Jézus példájára, legyőzve a különbözőségeket és az előítéleteket?

Minden szükséglet szenvedőben, egy osztálytársunkban, egy idegenben, legyen akár ellenséges, fölismerhetjük Jézust, aki így szól: „Szomjazom” és azt kéri: „Adj innom”.

Elég, ha csak egy pohár vizet adunk (ami lehet egy mosoly, vagy odafigyelés), ahogy az evangélium mondja, hogy párbeszédet indítsunk, amely helyreállítja a testvériséget.

{ Elmesélem a többieknek, mit értem el, és milyen nehézségekkel találok találkozni. }